

Jean-Jacques Oppringils

Jean-Jacques Oppringils geboren op 16 januari 1960 te Etterbeek

Zijn werk, dat hij „Meetkundige Alchemie“ noemt, is het veranderen van numerieke beelden in originele onderwerpen zodat er nieuwe vormen ontstaan, verrijkt door talloze kleuren, zwart en wit of door transparantie.

De inspiratie voor zijn samenstellingen, haalt hij, uit de natuur, het heelal, het menselijk lichaam, de architectuur, en de grote uitdagingen waaraan onze planeet momenteel het hoofd moet bieden.

Alhoewel sommige van zijn werken getuigen van de schokken van onze beschaving, vertegenwoordigt de artiest een nieuwe wereld onder een onbekende vorm, die gerust stelt, alsof de blik op zijn werk de wieg is van een ander mogelijk heelal.

De bedoeling van de artiest is het begrip „tijd“ in zijn werken te integreren: hij vervangt de diepte van de beelden door de herleving van de tijd en de beweging die deze veroorzaakt. Dit „alchemistische“ resultaat wordt bekomen door twee dimensies en de tijd die dan verkort of velengt kan worden, zodat de mens bekwaam wordt de tijd te beheersen volgens zijn eigen wil, of om het heelal opnieuw te scheppen volgens zijn verlangens.

De tijdsduur in het werk van Jean-Jacques Oppringils is de derde dimensie: als sferische metafoor die de tijd in expansie vertegenwoordigt en als samentrekkende beweging die de verkorting van de duur is.

Door deze voostelling ontdekt men een soort reis in de tijd. Doorheen de twee dimensies en de tijd, onderzoekt de artiest de terugkerende wijze van de symmetrie die een van de grote principes van de Natuur en van haar opbouw is, en dit via alle bestaande meetkundige vormen in ons milieu, van de eenvoudigste tot de ingewikkeldste.

Wanneer de artiest zijn motieven creëerd let hij vooral op dat men elk détail kan observeren dit is de redenen waarom hij een vierkant formaat van 1M20 gebruikt

Jean-Jacques Oppringils verwezenlijkt eveneens fresco's samengesteld uit 3 tot 7 elementen, waarin de nadruk wordt gelegd op het bewegingsaspect van „ de tijd“ . Heevig bonzend in een heelal van constante weerklinken en hartslagen, schijnen zij een eigen leven te hebben.

Een voorbeeld van dit concept is de fresco „van Dageraad tot het vallen van de Nacht " die in zeven fases de beweging van een dag, vertrekkend van een verstijfd en onbeweeglijk vrouwelijk lichaam mogelijk maakt .

De website van de artiest : <http://oppringils.webhop.info>

Het menselijk lichaam is niet mijn motivatie of mijn rode draad maar het zijn de meetkundige figuren die een vrouwelijk lichaam kan brengen die mij aantrekken om mijn samenstellingen te verwezenlijken